

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Iudicum fit de capite, n. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

quòd tamen nullum est apud eius temporis scriptores triumphus vestigium ^{1581.} atque communi consilio statutum esse dicitur Iesuitas in futurum disputat. Ribadenci- do numquam lacescendos, non adeptæ profecto sed perditæ victoriæ signum ^{ral. 2. c. 32.} non potest esse non luculentissimum. Neque enim *Cambdenus* in Elizabetha, neque *Stous* in sua contractiori, vel *Hollinshedæ* prolixiore historia, nec denique post illos nouissimus *Spedus* quidquam de victoriâ meminere: Quamquam de antiquiore, Anno primo Elizabethæ, inter Catholicos Doctores & Religionis (vt vocant) reformatæ homines constituta Collatione, sat copiosè ^{Ycep} *Stou* tuorum describat laudetque velitationem. Certè Philippus Comes de ^{l. 2. c. 43} Arondel (quem Angliæ atque deinde Hispaniarum Rex Philippus ex ^{n. 2.} sacro fonte susceperat anno eius sæculi quinquagesimo septimo) maturæ iam ætatis præstantisque ingenij vir, cum huic disceptationi interfuisset, facillè vidit quòd rationum auctoritatumque momentis audientes ducerentur: & quamquam Aulæ magis quam Religionis studiosus vix quidquam de Dei cultu aut animæ salute pluribus annis cogitasset, extulit inde fidei pietatisque semina, quæ vno alteroue post anno ad constantissimam Catholicæ veritatis Professionem maturare.

XXIII. Inuictus itaque *Campiani* animus cum neque blanditijs emolli- ^{Iudicium} ri, neque tormentis frangi, neque disceptando prosterni potuisset, mentis ^{fic de capi-} a- ^{te.} gritudinem atque probrum quod è triplici prælio victi retulere, non alio medicamine delendum, aut aliquâ saltem ex parte leniendum, quam eiusdem sanguine existimare. Quibus verò id machinis moliti sunt, eadem & Senatus in Catholicos odium, & Iudiciorum huiusmodi in causis iniquitatem, & reorum innocentiam tam perspicuam tamque testatam reddidere, vt an maius aliquid ad illorum opprobrium, horum autem ad gloriam illustrandam afferri potuerit meritò dubitandum veniat. Dies nouembris vigesimus præstituitur quo die de summa rei decerneretur: In Aulam Westmonasteriensem conueniunt coram Iudice Christophoro Wraye Actores, testes, duodecimviri; ducuntur & rei *Campianus* cum sex alijs Sacerdotibus dicturis de capite. Accusantur, Rhemis in Campiana Galliæ & Romæ de interficienda Regina conspirasse, de Religione etiam quam nunc profitetur Angliam extirpanda; deque evertendo Regno deliberasse, Principum externorum comparato ^{Accusatio-} auxilio; eâ de causâ in Angliam transfretauisse vt quos possent ab Regine ^{nis capita.} debita obedientiâ ad *Pontificis Romani* partes obsequiumque transferrent. Hæc cum in omnes dicerentur, pro se quisque elatâ de more dexterâ, negat quidquam vnquam conspirationum in cogitationem venisse, multò minus de tollenda Regina, deue turbando Regni statu consilia agitalle. Testes innocentia nominatim *Campianus* Deum & Angelos, Cælum & terram vocat, atque tremendum illud Tribunal quod omnes verentur atque exhorrescunt. Quo id euentu testati sunt posterus videbitur: nunc quibus argumentis Accusationem firmare aggressi sunt Procuratores Regij tres, Anderfonus, Poppanus, Egertonus, ostendendum erit; vt quam nullo fundamento innoxius sanguis

1581. ab errore aut odio occupatis hominibus petatur (non in ista modò, sed in eiusmodi causis omnibus) luce meridiana clarius demonstratur.

Accusationis firmamenta.
Ex Actis vvestm. nasteriensibus.

XXIV. Sex reperio criminum capita ad firmendam accusationem allata fuisse, in quibus *Campianum* in primis versatum, verbis sanè peracerbis vehementibusque asseuerarunt, eorum nullum certâ ratione confirmare, aut coniectura probabili vestire potuerunt. Primum crimen (eu conspirantis in Majestatem animi Indictum fuit, Colloquium ante decennium cum Cardinale Sanctæ Cecilie de *Bulla Pij* quinti Reginam excommunicantis, atque ab omni obsequio subditos absoluentis: Cuius congressus alia, videlicet, causa esse non potuit, aliâ ratio, quam vt ea, quam ijs in literis Pontifex decreuerat, Regni atque Regine ruina opere perficeretur: quam deinde ruinam cum idem *Pontifex* armis Regis Hispaniæ & magni Ducis Hetruriæ adiutus meditaretur, tibi, *Campiane* quânam id ratione ignotum esset, qui cum Pragæ versare, Romam es vocatus, & confestim sumptu Pontificio huc remissus? Quâ mente aliâ quàm vt Exercitui præcursor, Interpres Pontificis, & Catholicis tuis esses rebellionis inflammator? sermo autem de via cum *Alano*, Hibernicarum turbarum laudatore, quò spectabat nisi ad similes domi cum huc transnauigauisses excitandas? Quas vt facilius testiusque incenderes, nomine fuisti & habitu diuersissimo, modò nobilis, modò militis, modò in lucrum intenti mercatoris: Quid Sacerdoti cum gladio? Quid Christi præconi (quem te vis) cum plumis & holosericis? Quid luci Euangelij cum iis quas semper sectatus es tenebris? si te Patriæ caritas, si te boni quidpiam reduxisset in Angliam, non erat quod lateres; qui malè agunt ij tecum lucem oderunt ac fugiunt, non qui sancta & iusta meditantur. Nam vt ex tuis ad *Thomam Pondum* literis te arguam, non solum apud notos tuos Papistas perpetuas quasisti latebras, sed quæ ab eis arcana didicisti nunquam te enuntiatorum scripsisti, quantauis te vi aut equuleo, aut fune distenderent. Itane vero? Quenam hæ res tam arcana, vt vi nulla exprimi possint, præterquam illæ quas ijs omnibus notas esse permagni refert quibus Regni salus cordi esse debet? Cum enim de Religione nulla esset quæstio, quid tam arcanum esse debuit vt cum personam quâ de agebatur nominauisses, rem taceres? Quid quod in domibus quas tu frequentasti, scheda reperta sunt in quibus erat de iureiurando scriptum, quò Regine suprema potestas abiuratur, negatur obediencia. Hoc te iurandum proposuisse quis dubitet? cum ad *Pontificis* auctoritatem stabilendam te missum fateare? Quid autem ad rebellionem promptius, aut ad subditorum alienandos animos fortius vel cogitari potest neque est quod obijcias ab alio aliquo schedas has esse relictas: Nam quemadmodum in ea domo in quam diues & pauper ingressi sunt si reperiatur thesaurus, nulli dubium esse potest quin ab opulento potius quàm ab inope derelictus sit; ita à te has schedas esse sparsas, qui Pontificis es Alumnus, præsumi omnino debet. Iurare autem in Regine supremam auctoritatem omnino non vis: Rogatusque quid esset in *Bulla Pij Quinti* nunc roboris? Teneatne excommunicatio? tergiversatus tacuisti: Tum

etiam